

ਸਲੋਕ ਦੁਮਾਲੇ ਦਾ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ

ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥

ਸਜੈ ਜੋ ਦੁਮਾਲਾ ਛੁਟੈ ਖੂਬ
ਫਰਰਾ ॥ ਅਜਬ ਸੋਹੇ ਚੱਕਰ
ਖੰਡੇ ਤੋੜੇ ਵਾਲਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
.ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ
ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਚਲੈ ਗੋ ਤੋਰ
ਜੈਸਾ ਪੰਥ ਐਸਾ ਮੁਖ ਸੇ
ਅਲਾਇਆ ॥ ਹਮ ਅਕਾਲੀ
ਸਭ ਕੇ ਵਾਲੀ ਹਮਰਾ ਪੰਥ
ਨਿਆਰਾ ਹੈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕਾ

ਜੁਧ ਜੁ ਕੀਨਾ ਖੰਡਾ ਫੜਿਆ
ਦੁਧਾਰਾ ਹੈ ॥ ਛਈ ਮਈ ਮਾਰ
ਸਭ ਦੂਰ ਕੀਨੀ ਸਲੋਤਰ
ਫੜਿਆ ਕਰਾਰਾ ਹੈ ॥ ਗਗਨ
ਮੰਡਲ ਮੈ ਬੁੰਗਾ ਹਮਾਰਾ
ਮਹਾਂਕਾਲ ਰਖਵਾਰਾ ਹੈ ॥ ਸਿਰ
ਪਰ ਮੁਕਟ ਮੁਕਟ ਪਰ ਚੱਕਰ
ਆਇਆ ਅਜਬ ਹੁਲਾਰਾ ਹੈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਤੁਧ ਆਗੇ ਸੀਸ ਹਮਾਰਾ ਹੈ ॥

ਲੱਟ ਪੱਟ ਫਰਰੇ ਸਜ ਰਹੇ ਗੁਰ

ਸ਼ਬਦਨ ਕੀ ਭਈ ਝੰਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਨ ਸਭ ਕੁਲ

ਲੀਆ ਉਧਾਰ ॥

ਸਿਰ ਮਸ਼ੌਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ

ਹਸ਼ੌ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਹ

॥ ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ
ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ
ਜਗਦੀਸ਼੍ਵਰ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ
ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ
ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ
ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ
ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ

॥ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ

ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ

ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ

ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥

ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥

ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥

ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ

ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥

ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥

ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ

ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ

ਜੀਉ ॥੧੯॥

ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ

॥੨੦॥

ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥
ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥
ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਉ
ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ
ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥